

Elsa s Annou mali plné ruky práce. Pripravovali kráľovský ples, ktorý sa mal konať v paláci už dnes večer. Hoci sa obe od rána usilovne zvrťali, práca ešte stále nebola hotová. No aj tak sa obe princezné rozhodli, že si urobia prestávku a aspoň na chvíľočku si vyjdú na čerstvý vzduch. Cestou chceli natrhať trocha šafranu, ktorým ozdobia stôl pre hostí. Na tejto prechádzke nemohol, pravdaže, chýbať Olaf. Lúka bola plná šafranových kvetov. Anna s Elsou ich začali trhať a Olaf veselo naháňal včielku. Lenže...

„Stoj, Olaf!“ vykrikla Elsa a schytila snehuliaka za ruku. Nechýbalo veľa, aby sa pošmykol a začal sa kĺzať z prudkého svahu. Skôr ako stihol zachránený Olaf poďakovať, jeho pohľad upútalo čosi oveľa dôležitejšie...

„Pozrite sa!“ zvolal a ukazoval na úzku kamennú rímsu pod svahom. Stál na nej malý vydesený sob a žalostne nariekal.

„Ako si sa tam dostal, maličký?“ uvažovala nahlas Anna. „A ako ťa dostaneme hore?“ Elsa chvíľu premýšľala a potom zdvihla ruky. Nastal pravý čas použiť kúzla.

**Ođ vrcholu svahu sa začala tvorit'
ľadová šmykľavka, ktorá končila priamo pri
sobovom ňufáčiku. Anna na ňu bez meškania
skočila a skĺzla sa dolu. Najprv vyľakanému sobovi
pripäla snežnice, ktoré cestou na lúku kúpili
v obchode U potulného Oakena, potom mu okolo
tela uviazala lano a druhý koniec vyhodila hore Else.**

„Ťahaj!“ vykrikla.

O malú chvíľu už všetci stáli v bezpečí hore nad útesom!

**„Čo keby sme toto sobie mláďa pozvali na náš bál?“
navrhol Olaf.**

„Ach jaj, bál!“ skríkli Anna s Elsou naraz.

